

Слѣдъ всичко това Гурка завели въ Пѣшовата къща и Рауха въ друга, нѣ хозиятъ като не били благодарни отъ него, той отишелъ у Илия Цаневъ, а войската била расположена по къщата за да се стопли и отпочине отъ продължителния бой.

Гурко назначилъ воененъ губернаторъ въ София княза Оболенскій, съставилъ се врѣмененъ съвѣтъ въ който били членове: Игнатій Рилски, Спасъ Тумпаровъ, Маноль Багдатлиски, Стоянъ Рунтовъ и други, подъ председателството на Илия Цаневъ. Наредила се и жандармерия, която да пази тишината и порядъка, нѣ като пристигналъ ген. Петръ Владимировичъ Алабинъ, той уредилъ гражданското управление.

Алабинъ билъ човѣкъ патриотъ и дѣятеленъ. Той е поставилъ основата на Софійската библиотека. Освѣтъ че самъ жъртвовалъ, нѣ и много книги, пари, извѣнъ събралъ.

Той далъ 25,000 р. за построяването паметникъ на Левски. Обаче, отъ гдѣ е взелъ тѣзи пари и какво сж станали отпослѣ, т. е. въ чии рѣцѣ останахъ, не се знае.

Русиятъ намѣрили въ София 6 турски знамена, 200,000 оки брашно, много баруть и боеви припаси. Само въ една джамия Гурко намѣрилъ до 20,000 ковчези съ надписъ „за Плъ венъ“. Не било възможно да се преброи числото на припаситѣ.

Гурко остави ген. Арноли въ София и на 29-й потегли въ 4 колонни: Шуваловъ съ 30 батал. 12 ескадр. и 74 орджия, по шосето къмъ Ихтиманъ; Криденеръ съ 24 батал. 24 ескадр. и 58 орджия за Мечка, Панагюрище; Шилдеръ-Шулднеръ съ 6 батал. и 8 орджия по долината на р. Тополница.

Слѣдъ Св. Стефанскій Договоръ, живущитѣ въ Цариградъ българи, почнали да отиватъ по домоветѣ си и Софійскитѣ заточеници избѣгнали въ Св. Стефанъ, а на 9-й мартъ пристигнали въ София, посрещнати съ голѣмо тържество отъ гражданитѣ наедно съ духовенството и владиката Мелетия. При влизанието въ града най-първо вървели на конѣе записанитѣ за заточение 50 д., слѣдъ тѣхъ заточеницитѣ а най-подаръ народа. На Баня-Баши имало още повечъ народъ, спрѣли се тамо, учителя Боботиновъ държалъ рѣчь и всякой единъ отъ заточеницитѣ придруженъ отъ свои приятели отишелъ въ дома си.

Превзиманието на Самоковъ. Въ този градъ имало нѣкой си Юсрефъ паша, родомъ самоковецъ, защитникъ и покровителъ на българетѣ. Едно врѣме той билъ уловенъ отъ крж-